

Szkodniki w glebie: pędraki.

Tylko łączenie metod przynosi efekty w zwalczaniu.

Spośród kilku gatunków szkodników, których stadia larwalne żyją w glebie, najbardziej powszechnym jest chrabąszcz majowy (*Melolontha melolontha*). Problem z pozbyciem się tego szkodnika z upraw jest ogromny, szczególnie w kontekście wycofania środków ochrony roślin zawierających chloropiryfos - substancji owadobójczej należącej do grupy związków fosforoorganicznych, neurotoksyny, jak np. Dursban 480 EC. Jak zatem pozbyć się pędraków z gleby?

W Instytucie Ogrodnictwa – PIB w Skierniewicach od kilku lat prowadzono badania nad znalezieniem skutecznej metody pozbycia się problemu, szczególnie z ekologicznych plantacji truskawek. Największe straty notowali plantatorzy uprawiających je w pobliżu lasów, a także na polach wcześniej nieużytkowanych rolniczo, np. po łąkach czy pastwiskach, lub po uprawie bobowatych roślin wieloletnich takich, jak na przykład koniczyna.

Doświadczenia pokazały, że najlepsze efekty przynosi zastosowanie kilku metod jednocześnie, gdyż cykl życiowy chrabąszcza trwa 4-5 lat. Uprawa gleby za pomocą narzędzi z ostrymi elementami (głębogryzarki lub talerzówki) to bardzo często stosowana metoda. Dodatkowo pędraki mogą być wybierane z pola podczas orki (również przez różne gatunki ptaków) lub ręcznego odchwaszczania, szczególnie w drugiej połowie sezonu, kiedy dobrze widać jest zwiędnięte rośliny, pod którymi żerują pędraki. Pracownicy Instytutu prowadzili również badania nad zastosowaniem fizycznych metod takich, jak okrywanie gleby różnego rodzaju włókninami na czas masowego lotu chrząszczy chrabąszcza majowego, co stanowi barierę i ogranicza składanie jaj przez samice chrabąszcza, co przyczyniała się do mniejszej liczby pędraków w glebie. Dorosłe chrząszcze mogą być także zwabiane i odławiane na pułapki świetlne (samołówki lub ekrany). Metoda masowego odławiania chrząszczy została opracowana przez specjalistów Pracowni Entomologii Zakładu Ochrony Roślin IO-PIB.

Przez kilka lat na ekologicznych plantacjach truskawki testowane były także metody biologiczne. Spośród skutecznych na uwagę zasługuje stosowanie produktów zawierających czynniki biologicznego zwalczania, jak nicienie entomopatogeniczne (*Heterorhabditis bacteriophora*, *Steinernema kraussei*) oraz grzyby owadobójcze (*Beauveria bassiana*, *Beauveria brongniartii*, *Metarizum anisopliae*). Nicienie są już obecnie składnikiem środków do ochrony upraw przed pędrakami.

Na stronie FaceBook Instytutu Ogrodnictwa – PIB w Skierniewicach zamieszczony został film pokazujący metody ograniczania pędraków w uprawach ogrodniczych. Zapraszamy do udostępniania.

Materiał prasowy Instytutu Ogrodnictwa – PIB w Skierniewicach

